

supius allegatū fili hominis annūcia omnia
 que vides. que p me intelligis domui isrl
 i. vniuersę ecclesie que domus isrl vocatur
 11. **Ch. 11. Et jobā. 11.** Cui dicto ipse veract
 rer respondere potuit illud. ps. xxxix. Annū
 ctavi iusticiam tuam. i. bona que feci. Nam
 hec est iusticia quam facere debem? decli
 nare a malo et facere bonum vt ipsemet te
 statur super ps. xxxviii. **Annūciaui in ec**
clesia magna. 11. in ecclesia p totum orbem
Diffusa labia mea non p̄hibebo recitās di
cto et ānotans scripto. p̄ter q̄ ipsemet au
gustinus alloquens de uocissime ecclesie ca
tholica libro. v. contra faustū dicebat. Cu
vera veri xpi sponsa ecclesia catholica allo
quoz et ego te p̄o modulo meo pascam q̄z
hiscūqz filius et seru? tu? si positus in te dis
penfaze cibaria cōseruis meis. Hec ipse Vñ
profer in quodam tractatu seu sermone
quem fecit de laudibus augustini ostēdens
eius doctrinę et p̄dicacōnis utilitatem cō
munem ad illud p̄positum pulcherrime loq̄r
in hunc modum. Beatissimus augustinus? do
minus et caput est omnū doctozū. Nam si
cuc lux inter corpa habet p̄imum locū. Sic
et hic inter om̄s doctozes obtiēt p̄cipatū
Hic sanctissimus augustinus. ramq̄ sapiens
ac doctoz ecclesie fundamentum p̄cēt san
ctissimę aplos constituit et repauit. Et
sicut rex damo pro defensione ciuitatis in
hierusalem in monte sion altissimā turrim
ac fortissimam edificare fecit. Sic rex res
gum in ciuitate sua hierlm turrim sapiencie
et sciencie edificauit augustinū vt esset her
eticozū bellator. metus maloz. bacul? pa
ganoz. gladius xpianoz. Pro tercio. Et
subdit ad p̄positū. O magne et admirabilis
pater augustine. O fons p̄funde sapiencie
ipse cōtinue die ac nocte legendo. disputā
do. scribendo p̄dicando. uigilando. ieiunā
do. macerando carnem. curā gerebat om
nium ecclesiarum. Hec profer. Ad. Ex
his patet manifestissime q̄ hic glorioz xpi
confessor magn? augustinus? fidelis doctoz
ecclesie cunctis gētib? dei p̄conia exarauit
diuulgauit seu p̄dicauit vtili? Et reuera
vtilius. Nam vt summatim colligere potui ex
his sermonib? ad suos fratres heremitas
Eius p̄dicacō et doctrina sic vtilis fuit q̄
virtuose conuertit turbidos ad hūilitatem
turbidos ad caritatem. turbidos ad strenuit
tatem. turbidos ad sermitatē stolidos ad
docilitatem. sordidos ad puritatem. dū
plices ad sinceritatem. fluidos ad stabilita
tem. cupidos ad liberalitatem. gatzolos
ad taciturnitatem. incompotēs ad māz
turitatem et finaliter falsos ad verit

147
 tate. **Hi sunt duodecim fruct? vite quos**
eius doctrina p̄tulit. Apocal. xxii. Vt per
hanc mirabilem cōuersacōnem quam fecit
in gentibus de vicijs ad virtutes merito d
eo possumus dicere illud. Ecl. v. Adeptus
est gloriā in cōuersacōe gentis et ingressū
domus et atrij ampliavit. Vbi clare ostēdit
q̄ hic beatissimus augustinus p̄ter suam p̄
dicacōnem et doctrinam exiuit et ori c. bi
gloriosus p̄ter virtutū p̄dicacōez q̄z adept
us est gloriā. Oposus p̄ter victoz ex
stipacōnem quia in cōuersacōe gentis h̄z
religiosus p̄ter cultus dilacōnem q̄z in
gressum domus et atrij amplificatus ē. Et
hoc tertū membrū hui? diuisionis vt vide
ris. Est tertia pars declaranda nr̄e mi
racōis p̄p̄tōis. Vbi dicebatur q̄ hic glori
osus augustinus vere sal terre quo nr̄a p̄
cordia que possunt seculi errore euanescere
conduntur diuina seruida ampliavit de
vocius. Ad eundē euidentiam quatuoz
volo clarissime ostendere ex quib? p̄p̄tū
concludetis. Primum est q̄ licet ordo here
mitarū a sancto paulo primo heremita p̄
cessent. forma tamen regularis vite fra
terni heremitarum scdm aplicam regulam
a beato augustino sumit exordium. p̄ter
quod ab eo tamq̄ ab eozum capite et prin
cipio denotari meruerūt. Secūdu ē q̄ suis
fratribus heremitis. et vt verius credo ill
quos ipse in primo sui monasterio apud p
ponem in heremo congregauit aplicā illā
regulam. Ante om̄a fratres karissimi p̄io
tradidit et eis obseruare p̄cepit. Tertium
est q̄ ipse sub eadem regula. sub eodē reli
gioms habitu cū eisdem fratrib? suis quos
vsqz vocatus fuit ad ecclesiam p̄ponensē
reliogliam ac sanctissimā vitā duxit. Quar
tum q̄ beatus augustinus tria monasteria
in vita sua construxit. Primum in heremo
vbi centum fratres congregauit. Secūdu
in ordo quem dedit sibi sanctus epus vale
rius. Tertium intra domū episcopi in quo
sub eadem regula licet non sub eodem ha
bicu plures congregauit qui nunc vocātur
canonici regulares. Ita que dicta sūt nō
possunt probari efficacia q̄ per assertōne
et dicta ipsiusmet beatissimi augustini. Ad
p̄bandum igitur p̄mū dictū est adductio
in sermone quodam ad fratres heremitas
qui incipit vt nobis p̄ litteras. Vbi di
cit sic heremitarum genus. et ordo quozū
vita clarissima est et sancta tempe p̄di
cacōnis apostolice sumptit exordium. Hi
sunt illi viri p̄fecti quibus frequenter ad
heli tempe errozū meozum p̄ quos etiā il
luminari merui. Quozum etiam sanctitas